

Ungeordnet.

Ms. I, 1.

Ungeordnet. P. 109.
II 8. 109.

VINDICIAE JURIS Po-
puli Contra usurpationem
iniquam Comitis
usq.
Ad annum 1608.
Auctore
Wbbon. & Emmio ecc.

MS 69

1
VINDICIAE juris Populi,
Contra

Usurpationem iniquam semitis
Deut: C. 17.

De rege, qui sit ejusdem. monarchiae
futurus cum populo sed: ac de modo fra-
ccc. trahendi electis. ccc.
cc. Sic ait Moyses. ccc.

Cumque fuerit constitutus, non multipli-
cabit sibi equos, nec reducet populum suum
Aegyptum: Et non. Non habebit uxorem suam,
utinas, quae alliciant animum eius, nec opportuit
animum suum in ea perdere. Potestatem habebit
in solo regni sui, deserviet sibi Deo testamento,
leges suis in volumine accipiens. Exemplar. a
Sacerdotibus Leviticis tribus. et habebit suam,
legem illud omnibus diebus vitae suae, ut dicat
hinc Dominum Deum suum, et custodit legem,
et ceremonias eius, quae in lege praecipita sunt.
Nec elevabit cor eius in superbiam super
proximos suos, nec declinet in partem dextram
vel sinistram, ut longa teatate regnet ipse, et
filii eius super. Genet.

Exod: C. 46.

De eodem Rege vel Principe. ccc.
Et non accipiet Princeps de hereditate populi,
non de hereditate, et de possessione domum, sed de
possessione sua hereditatem dabit filiis suis, ut non
supererogatur populus meus, ut in possessione sua.

2

Pro iudiciis justis Populi, contra iniquam
usurpationem Principis.

Præter Principem et populum semper iuncta
est obligatio, quæ inspiratione solenniter san-
ctatur.

Hujus conditiones implere non minus Princeps,
quam populus tenetur.

Adde, majus Princeps debetam, si à conditionibus
et fide præcedit, cum ipse ceteros, velut vixit,
ad fidem præstandam in contractibus, compellere
possit.

Promittit autem, populus Christianum legitimam fi-
dem, Senectem, et cetera sui pertinentia.

Princeps vero, secundum legem Patris et imperialis,
sua jura et privilegia omnia populo, sit cunctis
in populo integra conservanturam, nequaquam pro
bitibus, nisi auctiora populi, quam ceteriora reddi-
turam.

Quod si expressum verbum semper non sit, subin-
telligi tenet et bene scilicet uti, quæ geritur,
subesse, omnes amicitias semper perservant.

Testatur verba Tridentini Briefmarci et,
Leonis parlementi in tract: de regal. de omni
conspiratione. Præcurator, subditi id populi et,
præter Principi, suo et successoribus suis in
mandatis deponere consuevit, ut ea tantum quæ
illis bona utilitas essent ageret.

Quod confirmatione illa, naturali nimirum re-
tineat id radere, non indiget, pag: 478

Parvitas, quæ Imperator implet. Princeps enim
id id legislator est, ut insit illis, quæ
ad augmentum incrementum, aut saltem con-
servationem Principatus sui pertinent, & id
et de nov. cod. faciendo.

Et sic.

Nec doceri potest ab Imperatore quicquam aliquid
 eis adiecerim, aut subtractionem, quoniam dicti ampli-
 atam, liberam imperiam conferunt: Quod si quod,
 tunc quidem hoc fieri, sine ausu imperii, et sine
 qua seque jura, et sanctiones Imperialis. Quod
 tutorem, nullum minus demonstrari potest, quod
 tam tunc eas fuisse quod in iure requiritur. No-
 se jure adhibere, sed et, libertatem cessare.
 Non potest imperium probari, potestatem voluntatem
 siam de laudibus, adhibere et ceteris libertatem
 arbitrii, revocare et immutari sed, revocare
 et conditionem illam comiti, et potestatem non,
 cum Imperium imperandam pro libertate et potestate
 fore. Jura de non parvum: acro tunc in
 submitte jactare tamen: servitutem quod omni
 et tunc non parvum, sed libertatem, tunc et quod
 et in terminis contra Dominum Comitem Oben-
 vanden nam: 8. Extensum etiam Saxe regalem
 habere locum in hoc cap, quo extat quod quod
servitutis, Saxe ob rationem, quia quando tunc
potestatem revocare statim servitutis ato ita
 origini cap (at cap. Castro:) ut illa extat,
 tunc non transiret una probandi in servitutem,
 Allegantur ibi loca Barb. Dron et aliorum,
 nullum auctoritatis: Proinde Dominus Comiti
 incumbit onus probandi hanc conquesta gratia,
 nimis jure servitutis illi comitet, et maxime
 ut ob hanc causam, quod cum privilegio Imperii,
 et tunc privilegium ex Imperio de
 pagent.

Unde igitur onus hanc multitudo? Ea aulicorum
 arte, per proci, primam capta et facilitate
 populi nimis adversum, non tanta et voluntate,
 sed

Ita ut officia in gratiam Principis, quae amarentur:
Tandem iteratis, in consuetudinem paulatim tracta
ac servari aucta, eadem illa aucta ante et post,
si facilitate progrediatur ac instili.

Tandem eo res prolevari est, ut aucta jam
ad servitia aut onera plebi simplici et impti-
ribus, sollicitata jam potest ac tolerata. Nec
moris illius libertatis pristinae quaedam res
detrita sint ingratia. Sed de aliis modis et
tolerabilibus. Postea vero sub potentia hoc
alia atq. alia paulatim addita: Postremo qu-
nimis annis, adeoq. repleti sine modo, ut inde
acri populus mandisio datus est aulac sine
verecundia curiolata. Sub gubernatione
Comitis Edmudi sine inter in antea processu
inter Comitem et Inditos; sine et quodlibet
totius ad liberam (ad Regis) dilata; sine
genibus et sagitta subditorum. Quo vero
acta de gravamina introducta sunt, specialis
dicibus in celebratione ejus, quod sine dictis
per Comitem introducta est.

Ex quibus omnibus manifestum est, ut
etiam proventus sine controversia, et merito dno.
ut jam ante dixi, sine amenda, contra paulo
vetustiora, utque nullo jure sine similiter
abroganda.

Quod sibi necesse est de Privilegiis dno.
per Regem Mattheum Clementissimum renovantur
sic namque unius in libertate sub Privilegio
Donato tali, qua vivunt ceteri omnes Liberi
sub Regis Absoluto Hispaniarum.

Utrumque ritio curant omnia. Quod autem
initio eorum locuti temporis contra liberos
non potest, ut ait Parva conspectus l. 29. ff. de Reg.

Nec.

Nec ante in tali casu naturam eorum vertunt:
 Id est in malo bonum facere quodant, sed ipsam
 modo Principis cavent: Nec quicquam omnino
 jurantur, qui contra dispatant cum praescripti,
 unde obediunt, quia subter praescripti
 rarit.

Primum enim formabile est ad id causa libertatis
 contra servitutem, ut etiam quoniam libertatis
 illius mala fides maxime abest, praescripti alio
 tempore leges non partiantur.

Est autem libertatis publicae, quam privata
 sine dubio facit major, Ergo.

Deinde sic consideranda et in praescriptione,
 facti consuetudinis, titulum, bonum aut malum
 fidem, praescriptionem, rem praescribendam, personam
 praescribentem, dirig personam, cui praescriptio
 opponitur: tradantur, ut praescriptio quod est quod
 non titulum est, fidem bonam, praescriptionem
 continuatam, et non interruptam, rem praescripti,
 fidem personam praescribentem, quae potest praescribere
 et illam, cui potest praescribere.

Quae sunt talia sunt in hoc casu omnia, ut singula
 potest obdere praescriptionem quodant: multo ma-
 gis universa simul praescripta.

Titulus enim qui sic est alius, ut praescriptio
 iniqua, violenta, et contractus praescriptio inter
 eadem et populum, et legi ad Deum: dicta est Nam
 pro contraria. De adter titulus praescripti etiam
 non potest, et si nullo quidem coloribus a praescriptis
 aliter pingatur.

Et contra admodum ad electionem populi aut
 consuetudinem, quae est inania sunt, confugitur, ut
 potest demonstrabitur.

Nec titulus nulli potest. Quomodo enim praescriptio
 Principis praescriptum constitutionem principatus sui
 praescriptum accepta potestatur, formam status
 potest?

potest: Non debet quidem credere. Et quod si
dicit id gerere vult, ac si sciat.

Exhibet et titulum et vices sedem nequaquam
admittit inestituta prius acceptata, hinc imo
Ceterum in mala, contra Dusan Veneris filio,
collocat, omnesque iustas titulos excludit. Sic
gloria namque fructuosissima et inestituta
legum libertas, nulla conferre idem avertit.

Nec ita continuata potest esse, qui quodlibet
saltem ex his ac petitione sit interpretanda.

Qui solus modus debet ad praesentem in
firmam, unde, ut probatur, vult Ducas in res:
jur. Non videtur, l. 13. ff. de g. g. probato l. 12.
tertiam nam autoritate Baldi. Et gloria
est, quod illi, qui se faciat de hinc, debet
illud tempus proinde in gressu, sicque, sic
eximat. Et id est l. 1. can. actum ff. de res.
gessu Baldi in res. l. 1. cap. nam. v. Substi-
nuerunt in affirmationibus illicite acquiri,
hant, imo debet semper perinde, unde de
his didicimus: Idem contradictoria et privata
et privata: quanto magis in hac legis que
et publica est, et gloria debet, propter que
hic poterimus de locum debet, liberitas,
debet, ut legibus, et sequebatur, propter que
et privata, inter que res omnes agitae.

Porro de pace, de qua agitae, rebus liber pro
scribitur non est, ut et prius de liber liber.
Libertas nimirum populi, propter que modum
libertas, que est proinde deinde, legem,
sacramentum, propter que modum est, et proinde,
libis deinde debet.

Quo enim libertas libertate Francie antiquior,
et manifestius, quam omni proinde, et
necesse legem cum libertate contraria esse,
et hinc

et hanc facere: In quas leges Comites jurati sunt,
per. vert.

Quam egregias sanctiones Prop. que libertas,
his Saxis in populo confirmant, et perpetuant,
sanctam, inviolabilem esse jubent: In quarum
ramero præfatus Sibiciandi illa, ad annum
1417 data, quæ dicitur verbis etiam prohibe
rite et soluta pacta libertati contraria libere
recitari, id est hoc statuit sine controversia,
quod dicit libertatem Saxis populi esse ingra-
scriptibilem. Præter hæc valere potest quod re-
gula juris habet, quod contra ceteram juris
scriptam est, non est producendum ad consequen-
tiam. l. 141. ff. de R. J. Palasius Bal. in tract.
prescription: part: 5. princ: 9. 8. ubi dicit,
quod Prædictæ pacta de genere præscripti-
oni pro privilegio cum clausula hereditaria
sed quæ quidem clausula, cum de privilegio dicitur
non comparatur, nullius momenti est auctori-
tatis in inductione prescriptionis. Privile-
gio namque satis profligatum præscriptio, nihil
aliud sic videtur, quam privilegium esse
reversio.

Potest de personis et præsentibus, et casu
præsentibus, in quo certum maximum invenit
conditum. De quibus dicitur licet libere nec
illam præsentibus, nec hanc præscribi potest.

Nam Prædictæ velat omnes Exemplum
est, pariter hanc clausula præsentibus nec
hæc aut doti auctoris, aut deteriorationem dotum
reddere, ipse ipsi, nam facere jure civili non
potest.

Prædictæ patens populi esse debet: patens
bona fides et non profecta minime
aut

aut praescribere quicquam colore nequit.

Quare, Rector populi, velut tutor est, ut pro-
clare Summus Orator ait, populus vero pro
pupillo habetur.

Tutor autem si cum pupillo contraxit in praes-
entem ejus aut promissionem eam sibi obligavit, ve-
ritas habetur omnis contractus, irrita obligatio,
si pupillum modo ejus potuerat: Quod manifestum
est.

Denique nota: Singulis pro minore creditur, ac mi-
noris sui sedet, argum. l. remp. §. de jure reg.
contra minorem vero non currit ulla praescri-
ptio, sed restitutionem singulis potius potest,
si temeritate prolapsus aliquis respectat.

Quare nec nota: Id est, nec populi praescriptio
nocturnae aut restitutionis in integrum restituitur.
Parisiensis iuris ac regis iuris contra peti-
tionem populi praescriptionis praesentis, et
iterum praescriptio. Nec est sane, quod
ad credendum, aut confutandum populi de non ma-
di, quasi tituli capiti, sic recipiant praescripti, qui
hic sententia contradicunt: non solum quod
fides titulus non sufficiat ad talendam praescri-
ptionem, si mandamus id, quod est actum, utrum
etiam, quod officio est confutatus, qui allegantur,
maxime videtur non cartant, in omnia nomina inania
sine ulla sint: Sed tamen, quid dicere possint,
videmus.

Quod quis ingruit, non ulciscatur, nec tollat,
cum res patet, hoc defendere videtur. Sed po-
pulus immunitatem illam videtur dicit jam
non ulciscatur, nec defendit, cum res patet,
id est, cum onera impendantur, ergo dege-
rante eam datur videtur.

Quod.

Quod autem senex deferat, id deinceps reprobare
jura illi non licet.

Cujus si cum potentat ac pignat, habet quod
sibi inquit, non legibus, quod vigilantes non
negligentibus scriptavimus.

Quo, ajunt, consentit populus in omnia, quoniam
et tacuit, cum importentur, et recipit ea in se,
nec est, ut debeat, si dissentiret, contra prote-
statur: denique modum etiam aliquem certum,
in novellis sibi definire captus fuit. Non enim
verbis solum, sed etiam factis consensu declar-
atur. Quia contra autem qui consentit, id perar-
uat immunitate sed, quemadmodum qui serui-
tatem acceptus, et volens subit, sine dubio li-
bertati priori cedit.

Itaque, de injuria idem populus petri requirit, cum
consentienti et volenti ut offerat, jura consulti;
non fiat injuria, nec quisquam videatur gravari,
nec eos, qui sciunt et consentiunt: nec potest
ceteram remotionem, aut restitutionem in in-
tegram petere, id est quod semel placuit amplius
duplicare non possit.

Quibus fortasse de jure Principum in subditos
aliquid addent, ut nihil gratius rationem, aut
jura, in eo factum esse, attendant.

Sed vana omnia, ut dixi. Quod enim: ut adul-
terium respondeam primum: Princeps non licet,
majorem sibi arrogare potestatem, quam quod
ei promissa est a populo, qui eum elegit? aut
ab Imperatore qui confirmavit? aut faceret
conditionem principum oblati imperii libere
violare? aut quis daret, contra legem libere
delinquere, in quam solenniter jura? Est au-
tem quae Ulricus dicta sit, ante et monstrata.

Nec

Nec illi plus juris transferre in Sordidum potuit, quam
ipse Sordidus. Et Sordidus iudem vestitus, sed in
gressuros, in inauguratione promiserant.

Quo vero Princeps cum officiositate obligatus
sit ex contractu, cum cum privati, cum cum aq,
versitatibus, quae contra debent esse personae.
Nec maior ignominia irrogari Principi viro, aut
maior impudentia verbis committi potest, quam
dicere, cum promissis non esse obligatum, aut
pactorem fidem non debere.

Nec enim Principi ullo modo licita sunt, quae
ceteris sunt illicita: Quia potius delictum, ob
perpetram maiorem committentis, aggravatur.

Est vero mendacium, pactis et promissis, p^{er}
juriam, perantato non caret. A quibus verbis
eo magis abhorret, ac longius abest Princeps,
par est, quo magis ille in ceteris se parum ex
officio suo teneatur.

Reversali primi acquiritatis, quod optimis Sane
contractum designat in investitura A^o. 1464.
Fides omnia privilegia referuntur et cor^o.
firmantur, in recordati promittit Imperatori
B^o Rex a^o n^o d^o. Velle se Imperatori esse
fidelm, quae clausula tanta est auctoritas,
ut iuramento accipietur.

Aljus: oliv. lib. 1. tit. 17. ubi pulcherrimae
rationes proferunt. Et ad istam obstruendam et
notat omne primi acquiritatis Sordidus; acci
dit D^o Gail. lib. 6. tit. 39.

Porro Princeps talis reip^u: et pater commu
nis populi esse debet. Debet igitur commoda
eius pro viribus procurare incommoda et detri
mentis avertisse libertatem potius agere,
quam minuire.

unde

Unde est, quod in hac fere sententia ubiq; gentium
Principes, uti aequitatis ac juris aliquis locus est,
in inauguratione sua, cum fidem a populo accipiant,
se vicissim recipere sibi populo suo obstringant.

Quidam igitur ille et rem se indignam committens
qui oblitus sacras promissi ac fidei inter, novo onde,
more et obstringere se similitur jure suos civis
gladet, imo etiam permittit.

Et facti eo ipso facto dissolvit id, quod inter ipsum
et populum coheret, fidei vinculum, dum seam se
idem irribam facit.

Quorundam autem quod de consuetudine populi, de eorum
non, de libertatis dejectione suspicant? Quasi
vero ignotum sit id, quod monstratum est a se,
inter tutorem et pupillum, inter quemlibet alium
et minorem, si quid actum sit, quod ad suum
ac detrimentum nulli, minorisve pertineat, siubi
aut pro pupillo responderit, aut per se per
modo deterioris fuerit, quam cum in jure esset.
Cum quibus populus videtur utitur, in casibus istis
suos, privilegii, idq; propter similes rationes.

Ut enim pupilli, minores, famulae, nec satis in,
illigant sua, ac facile circumveniuntur, aut facile
tuto aliquo prolebantur, sic etiam rudis, simplex
facilis, suarum fere rerum ignarus, improvidus,
securus populus.

In quo populo sic quos sacre defectus favoris, et
auxilii in jure indigens, quod dum omnis solus,
non communem carere tenentur, curae sunt
eum recte, et dum se malis tolerandis, omnis
pariter eum negligant.

Qui vero illi consensu silentio, patientia,
prostitutionis omissione, denique cunctis
modi

modi definitione probatus?

Quasi verisimile sit, optimo si jure excedat
sponte, ac ultra necessitatem aut rationem,
omnes servitutis Insurgent, praesertim si rem
sicut cognoscit suam, aut fallacibus verbis decet,
plus hoc adest, populum voluisse?

Quasi hunc debetatur quid metus Principis
ac Potentiae eius apud Subditos, ad omnia ea
efficienda, ferat, per quae. conservari ille de,
monstratur?

Qui aut metus varius non est, sed potius et pro,
dabilis, et ad excusandum idoneus, ut docet Dc.
in l. in omnibus casibus ff. de reg. jur. ubi ait quod
praecipuum Regis sit iusta causa timoris, et
citatur gl. in c. Convinimus in verbo notione.

23. q. 8. praeterea addit, si praecipuum sit
comminatorium. Et adhibetur Bald. in add.

quod etiam ex verbis inferatur iustus metus
aut. Barb. Et Arg. in l. ad invicem. C. quod

metus causa. Item metus iustus inferatur
etiam ex vultu superioris. Aul. Arg. in l. q.

Quod met. caus. item quod iustus metus excuset
sive regatur eius effectus, hinc non, Arg. Caus. l.

45. in 4. volam. ubi etiam dicit, quod metus
violentia, sed etiam metus iustus, item metus

iustus et etiam, ubi et iusta suspicio Bald.
in l. fin. in 9. col. de iud. deliberat.

Et quare non a Principe metus est? id est
cum iustus concutatur uxoris a marito, cum
absque ratio sit eadem?

Et notandum diligenter, quod metus iustus
intelligatur in jure pro qualitate Domini
in quibus metus concutitur? ut in salamina

non

non requiritur tam magna causa metus ipso, quod
infirmitatem naturae, quarta in viro: Nec in viri
timore tanta, quarta in forti. Arg. l. gloriu. s. l.
ipitii. de iur. et sabb. et gl. in C. quon locum
de sponsa. Quales autem sic feminis similis est.
conspiciam. quod Principi debet universum quod d.
faciendo communi sunt singuli facillime solent d.
terreri sepe sepe patientes. Nam diffident plerumque
natu sibi, et nemo in re asserenda communi, cupit
fructus ad omnes se alios pertinet, nec ad illam
magis quam ad illam videt, in se regere potest
quam periculum addit.

Fructus enim dispendia rei singulis plerumque modici,
gentulum autem et maximum, et praesentantur.
Atq. ita accidit, ut paucis primoribus comprehensis, quibus
nisi ostendatur solent, ac plerumque, reliqua in vel,
et partem timore simili conseruantem, partem
ignaram et securam rem suam incerta conquiscent.
Quomodo fortitudo palam credant, cum extra se
primis coacta, ac cernitibus vulgi impavida, pau-
latim pro parte vincta surgantur.

Pro aliqua declaratione iuris est. Si quis illud. Pro.
Fendi vel alius subditus suo superiori sua tributa
vel collectas indolitas solvere, praesenti Sane solu-
tionem factam sibi, vel per imperfectionem. Innocent.
in C. si diligenti n. 5. et ibi. Post. ubi. gen. 2.
de iur. vel per errorem, vel animo ubi sibi pro-
phidendi, sed litis excedendi, deo talis solu-
tio collectarum vel tributorum non praesumat
atq. novit. Ego tales collectas vel tributa inde,
tota longo vel longissimo tempore solverint, sine
prostituerint, unde et sic bona ratione valent iura,
ut talis Dominus qui indolitas collectas, et tributa

atq.

atq; inconfecta tributa exigit, exacta et restituta,
et in futurum à talibus exactis abstineri vincatur,
natura de his pulchre Sbrod. in tract. feud. part.
10. lunt. 5. c. 116. cum aliquot segg: uti q. m. l. l.
cum leges, tum auctoritates, jam tunc ff. de iura
conjugum cum investitura et reversali, quid quid,
de p. m. l. l. Edoardo dicimus.

Item subditi in hac re simillimi sunt filii familiae,
sub patris potestate agentibus, quibus quatuor prona
ratione metus injecti à patre, atq; ita assensus in
rem quamlibet, etiam iniungam imperari aut exquiri
possit, non est obsecrum. Itaq; si quid tale acci-
dat, et feminis et liberis subveniri iura aequum
consent. Metus viri probatio facilis et expedita,
ut proclari Dec. c. l. in omnibus causis de reg. iur.
adco ut filii indolis et praeumptionibus nisi possit.

Propterea autem die quam lata et evidens, et pro-
clara est; quam multa per metum, expressi quasi
sunt, condignis argumenta? Et addit Dec. ibid.
plur. credi debet testibus deponentibus de metu,
quam centum deponentibus de libera voluntate.

Concensus autem non solum ex errore profectus,
f. Nam qui error non consentit, ut habet regale
iuss. sed etiam metu iusto expressus pro-
nullo videt.

Concensus enim liber, et libera voluntatis esse
debet, ut contrahentes obliget atq; l. obligationum
substantia ff. de act: et obl: item ff. mandatum
instit: mand.

Et voluntas coacta, id est, non libera, non est volun-
tas, ut docet Abb. c. bonae memoriae. n. 18. et c. id
docet: item c. majoris ff. item quatuor text. de
bapt. et alibi.

Et talis voluntas improprie voluntas dicitur Bald.
l. cum non voluntatis. n. 3. C. quoniam et quando. iud.

item

item Dec. l. vlt. non creditur. v. 3. ff. de Reg. iur.

Non autem tale est, quod non implicetur tale est, et tradantur Dd.

Nec omnino quicquam confusus tam contrariam est quam vis sit metus, quem comprobare contra foret mori est. l. nihil coherens. ff. de reg. iur.

Quapropter cum consensus omnium contractuum forma substantialis sit ut tradunt Dd. opus est coacti consensus ad ejusmodi substantialem formam conueniendam non sufficere, ac proinde ad obligare quidem poterit.

Concludemus deinde, effecta quoque consensus istius qualescunque qui pretenditur, irrita omnia ac vana esse, et quia contra ius facta deprecandantur, pro irritis habenda; intelligi obsequium interpretandi ostendit.

Denique derogationem illam Comitis hanc videtur maxime propterea habere iniquam, ita inanimam esse.

Restat incurrere titulum speciei ex consensu quodammodo preferenti et cum eo ipsam preferentiorem.

Nec saltem potest contrariam sententiam, quod distat, populam admittendo contra, et ipsam libertati vel privilegio contrarium, libertatem deprecandam, ac immunitatem ipsi renuncians. Nam cum, per ea, quae jam dicta sunt, etiam illud situm, quo distat, qui fuit actum contrarium privilegio, nunquam videtur privilegio renuncians, ubi potest esse alia conjectura, ut citat Dec. de Antea et Bet. in c. audientibus de privilegio. col. 2. vlt. et praedicta.

Item de Aluano. cons. 33. ponendum lib. 3. dicit in c. cum accepissent et consil.

Quid sit locum debet in causa privata, quanto magis debet in publica hanc, cum integritas in iure sit lata, quando agitur inter illos publicum
et

et Dicitur De: l. in testamento ff. de reg. jur. et si non
congruit sit ampliandus pro populo ac republica.

Quomodo autem hoc sit, quod de protestatione
non interposita speciose obijciatur. Nam notus
idem, qui constitutionem interogit, etiam protestationem
interponit, utpote iudex in utroque parte, ac eadem pro-
tus exceptio. Nam quomodo recusare singuli, aut
se opposere Principi non sicut auri ob remissa,
et quod modo, ut contra eum aut coram eo protestari
non. De: in l. in omnibus causis et. reg. juris.

Præter pro facto etiam debetur id, quod non est fa-
ctum propter notitiam, et archidiaconus Dicitur De: arg.
l. quoniam nota que fuerit. Sic affirmat. Id est,
cum protestatio interposita sit, Principis ingratia sit,
que minus fuerit, perinde valet, ac si ipse solutus
et esset facta.

Notum debet ingratia protestatio. Præter illo modo
proteste, quomodo autem hoc casus est contra factum
ipsum. Contra privilegia parali electus, prout
quidem nota. In suo debito meliorem factum con-
tentionem facere possit. l. non fraudantur ff. de reg.
jur.

Unde sequitur hoc populo pasci nostro, quoniam quod
quis obijciat id interpositio obijci, sequitur non
finat. l. factum cuius ff. de ad.

Quomodo renunciant qui locum, quod de incongruis
et de tractationibus in publicis concubitus prout
civilibus conquesti sunt, ut factum constat ff.
77. ubi et de reg. juris prout abrogationem
prohibet.

Notum ad rem fuit illo modo, quod aliquis pasci op-
porat, et si maxime initio notus interponitur
ita tamen interuallo tempore, prout et liberatio,
liberatio pasci esse perquisitum. Etiam quodam
modo id expressum sit. Sic tamen locum saltem
requirit. Nam eadem causa notus daretur et

subdit.

subsistenti ait Rex: (ut in hoc casu nostro) parum
etiam cum interuallis parari potest videtur. *ff. legat.*
Sed sua sententia auctor. Dices, et maxime
et plurimos, vult eam in l. dicta in omnibus casibus
ibi etiam affirmat, necnon conjugis et marito ex heredi
pignori hanc conjugis. Quod sine dubio dicitur
sententiam de rebus iudicariis de Principe.

Utrum concludo remanet igitur, quod iactatur de con-
fusa, de diffinitione, de effluuiis, et veras qui inter-
feruntur, et pignori hanc, et veras qui inter-
feruntur, et pignori hanc, et veras qui inter-

Nec firmatas cum tractu temporis, quod de parte
ab initio non conuenit, ut legatur regula juris.

Quod et sine clausula transiit, ac citius sit quod
non valenti parte non carat pignori hanc. *ff. de acc. p. legat.*

Regulae tamen utraque occurrat, vult uxor sub-
viro nec potuit exire, quod sine clausula sit nulla c.
statut.

Ita tandem diuinitas iam oblati bene et prudenter
fuit regales, quod regis illem, ac transiit diuinitas
utatur egi l. inuoluntaria occipit *ff. de leg. per.*

Occupatione vero etiam struunt, tam regis comitis
iniqui actio, tam pignori hanc, et veras qui inter-

Ita cum ita sit, legari tamen non potest, quia
motusque quodlibet et impetibus potest, quibus
solus potest, sed ita sit, tam de pignori hanc, et veras
qui inter-feruntur, et pignori hanc, et veras qui inter-
feruntur, et pignori hanc, et veras qui inter-feruntur.
Quod et sine clausula transiit, ac citius sit quod
non valenti parte non carat pignori hanc. *ff. de acc. p. legat.*

Quod et sine clausula transiit, ac citius sit quod
non valenti parte non carat pignori hanc. *ff. de acc. p. legat.*

in p.

imperium in liberam populum, ab ipso populo, et Princeps,
liberos, accipiant. Supra est narratum. Ad id Sordius
peru adiciunt, quicquid juris in populum secundum
leges Salutaris, etc. possint quicquam sibi significare
arguitur.

Et post incipit ac facient servare eadem illa iudicia,
omnino, qui illi circumscripti, quod in illis legibus, et non
in his aliis successores. Qui enim in ipso dominione
alterius accedunt, per quod eis esse debet. l. qui
in ius. ff. de reg. iur. Et quod ius, qui constitutus
statet, id est, circumscriptis totam cleratit. l. g. i.
iur. ff. qui ff. eod.

Deinde per se, ac per liberos omnes successores,
ut, qui Sordius populo accipit iuribus. Imperatorum
accepta dignitate beneficium debent: et sunt de
eodem cum illis formam inaugurati, id est, eadem se
legis in gerenda dignitate, et administrando populo,
servatorem, maiestatem, inquam, et honorum
Sordius Imperii, Imperatoribus, optimam ius ac
cornuta populo sui non se imitantes, et Imperi-
torem et populo promittunt.

Nullo autem Sordium magis iure promittunt
et pastorem debet, quam Principes, nec ab illis
magis ea requiritur. Debet enim illi castores
legis, et ius inter Sordius promittit patroni
alioque ad servandum recta cum illis. Et si etiam
promittit quidam Sordius, per ipso promittit obli-
gati sunt populo, etiam Sordius Sordius, et
qui statet sui natura, et tam servat, et comode
que debent, promittunt.

Per vero in iure Sordius etiam in iure, quod
in lege scriptum est, ac iure debet, per aliam
ingram conditionem ignis. l. non debet. ff. de reg.
iur. Item per naturam aquam etc., comitem cum
alterius detrimentis et injuria fieri locum, etc.
l. iur.

fortio aut propter necessitatem, aut gratia alicuius
aliquando concessa sunt, ea iam olim non debent in
exemplum trahi. Quod multis aequalis fuisse, quoniam nos
nunc continuatis audemus argui.

Quia et hoc requirandum, ea quae contra ius Sacerdotum
facta, pro infectis utiq. habenda, et nulli iuris doct.

Aliam et hoc tenentem, utcumq. clarum est tempus, ad
prescribendam reliqua contra, contra Indatos sufficiens,
et quod tametsi minimi conuenimus si non sufficiunt tametsi
solus lapsus temporis, ad inducendam obligationem, quia
ut supra dictum est tempus non est modus introducen-
da obligationis, sed est necessaria allegatio testis, ad
quod faciem probare temporis antiquitatem, id est allega-
torum Deo, qui allegari debent, causa in quibus contra
sit iudata et sufficiens: Quia et expressit Sac. Sacro-
in tract. de antiqu. temp. lib. 4. sect. 1. cap. 1. item.
22. cum aliquib. leg.

Adhibendum etiam si quis autrum consensus in contra
probari possit, tam intelligendum, ut sit statutus.
rerum vero mutatione facta, ut iam cum ad serui-
tatem extremam inducantur, et contumeliam po-
tate irrogandam consensum utrius occasione, omnia
referantur, alia quoque capiende corpore: Quod sacre-
fas de iure consulti non docent. Adde vero etiam,
quod in malis promissis, id est quibus dolus aut me-
tus quomodocumque introductus, item quae contra bonos
morem facta sunt, sedem sternari non expedit, leges
testentur. l. in malis promissis. ff. de leg. i. par. Contra
bonos morem autem intelligantur facta contra legem
aut iure prohibita. Quia sunt res minores etiam
sacris dotibus alienatio, item pactum, per quod filia
dotata renunciat futurae successione. Testatur. Itaq.
omnia etiam ista et similia habentur iura de iure,
nisi

q̃si per juramentum foris fuerint à minorib; à feminis,
à filijs solemniter confirmata. At similia si est
pars populi alienatio, aut etiam et prior potior
habentem repp; capes jura sacra esse debent, et
inviolabilia: imprimis vero alienatio aut diminutio
libertatis Populi, quæ multis sanctionibus exoritur,
et ubi est, et quæ gentis inviolabile et perpetuum
esse jussum. Sed doceri non potest, solam juramen-
to etiam modo renunciasse populum privilegio suo.

Ergo si quid maxime promissum, aut pactum est
aut utrumque adferat in medium facit, omnia pro
irritis tamen habenda.

Quod et certum et verum est, quod Princeps jam
datum à pacto illo, aut conventionis, si hoc sit,
lati respicit, omnia meritis adiuvando, et servitatem
canalando: Quod est omnium notissimum. Ergo ipsa
conventionem jam omnem irritam facit, et populum
absolvit. Est enim materia in contractibus, aut pacti
obligatio, capis vinculum si pars una rupta aut
solvet, absolvit partem alteram, argumento troila-
que dicit. Frustra sibi fidem quasi palliat
ad eo servari, cui fidem esse arbitratam servare
recusat. C. Gualterii de reg. jur. Quod latè patet,
et nominatim debent Princeps, Deinde et populum
fidem debet admonere. Nam ex factis antea
exemplo in formis promissis, et pactis accit, cum
populum assuit sit, alios ad fidem servandam com-
pelli, et potius patronos et perficiantur, cetera
debita eorum tanto graviora et indigniora, et ma-
gis conspicua sint, quanto Princeps magis attulerunt.
Quod si aliter facere deprehendatur, absurdum
facit facit, eos, qui de parte sui contractui non
satis faciunt, ex contractu se, inquit, contrahentes,
sedum ad pacti contractum, inpletionem cogit habet,

libertate ac jure triflorari: in quas usurpationes o,
 mnes, et quæ ad mirandam libertatem gentis
 pertinet, etiam iuramenti sacra faciant, sint
 publicata, sive futura, periculantur perire, atq;
 irrita esse jubetur.

Ex rationes vindexiam ponat,
 Contra ingratum asperitatem comitis.

Scriptam 1593, primis diebus mensis Augusti.

Scire.